

Westeremden, 18 november 2019

De versterkingsoperatie in het gaswinningsgebied zit muurvast. De gang van zaken tot nu toe, die te kenmerken is door misleiding, niet nagekomen beloften, warrige overheidscommunicatie, onbehoorlijk bestuur en niet in het minst de centrale positie van het HRA-model van schadeveroorzaker NAM, heeft geleid tot een situatie waarin de betrokken burgers ieder vertrouwen in de overheid op dit punt verloren zijn.

Dit verdwenen vertrouwen in de overheid wordt doorgaans als collateral damage beschouwd, maar maakt het voor het openbaar bestuur in de regio steeds moeilijker om doeltreffend beleid ten aanzien van herstel en versterking te voeren. Beleidswetenschappelijk is dit goed te verklaren, immers: hoe minder vertrouwen, hoe hoger de transactiekosten.

Het wetsvoorstel dat voor consultatie voorligt houdt geen rekening met de voorwaarde sine qua non voor versterking: een terugkeer van een basaal niveau van vertrouwen in het openbaar bestuur en de instituties van onze democratische rechtstaat. Sterker nog, de volstrekt ontoereikende en wazige werkwijze voor de versterkingsoperatie die de overheid in dit voorstel voornemens is tot wet te heffen zal de kloof tussen burger en overheid in dit gebied alleen maar vergroten.

Ik wil als inwoner van de kern van het bevingingsgebied een simpel en eerlijk antwoord op een vraag die uitsluitend met een inspectie en niet met computermodellen te beantwoorden is: is mijn huis veilig of moet ik vrezen voor mijn eigen leven en dat van mijn dierbaren.

De maatregelen uit onderhavig wetsvoorstel gaan deze vraag niet beantwoorden. De killerrobot van het HRA-model heeft mijn woning “veilig” verklaard, zonder dat er een stap over de drempel van de voordeur is gezet en de bouwtechnische aspecten van mijn woning beoordeeld zijn. Daarmee valt onze woning buiten de directe invloedssfeer van de prioritering van volgens het HRA-model risicovolle woningen en blijft de overheid het antwoord op de vraag of mijn woning veilig is schuldig. Ik wil geen normbesluit. Ik wil weten of we veilig kunnen slapen. Dit wetsvoorstel gaat die vraag niet beantwoorden.

Een tweede, wezenlijke vraag die dit wetsvoorstel niet adresseert is de vraag hoe het openbaar bestuur publieke verantwoording gaat afleggen die zij aan de burgers van een democratische rechtstaat verschuldigd is, op een beleidsterrein waar de overheid jarenlang stelselmatig en op grove wijze heeft gefaald. Het wetsvoorstel bevat geen afdoende voorzieningen om de doelmatigheid, doeltreffendheid en rechtmatigheid van de voorgestelde maatregelen te controleren. Het is goed dat gemeenteraden een belangrijke rol krijgen in het versterkingsprogramma. Raden moeten dan wel in staat zijn hun rol in de frontlinie van de democratie een zinvolle invulling te geven en dat gaat met onderhavig voorstel, dat alleen maar bijdraagt aan meer bestuurlijke spaghetti, niet lukken. Op welke wijze gaat het Adviescollege Veiligheid Groningen publiek verantwoording afleggen? We mogen er naar raden en slechts hopen dat we over een jaar niet toe zijn aan het volgende, tot mislukking gedoemde overheidsorgaan dat een nieuw hoofdstuk mag schrijven aan het gebed zonder einde in de gaskolonie Groningen.

Hoogachtend,

L.T. Schudde

Inwoner van Westeremden

